BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. liepos 15 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Bendrijos prekių ženklo TVR ITALIA paraiška — Ankstesni žodiniai nacionalinis ir Bendrijos prekių ženklai TVR — Santykinis atmetimo pagrindas — Galimybė supainioti — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Registracijos panaikinimo procedūra — Ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys — Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalis“

Byloje T-398/13

TVR Automotive Ltd, įsteigta Whiteley (Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokatų A. von Mühlendahl ir H. Hartwig,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), iš pradžių atstovaujamą G. Schneider ir S. Hanne, vėliau – J. Crespo Carillo,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

TVR Italia Srl, įsteigta Kanozoje (Italija), atstovaujama advokatės F. Caricato,

įstojusi į bylą šalis,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2013 m. gegužės 14 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 823/2011-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Muadib Beteiligung GmbH* ir *TVR Italia Srl*,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai I. Labucka ir V. Kreuschitz (pranešėjas),

posėdžio sekretorius L. Grzegorczyk, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. rugpjūčio 2 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. sausio 17 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. sausio 14 d.,

* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2015 m. kovo 3 d. teismo posėdžiui

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2007 m. vasario 19 d. įstojusi į bylą šalis *TVR Italia Srl*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2009 m. specialusis leidimas lietuvių k., 26 sk., 78 t., p. 1) – pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) – pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 12, 25 ir 37 klasėms ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

— 12 klasė: „Automobiliai; sportiniai automobiliai; sunkvežimiai; mopedai; motociklai; dviračiai; triratės transporto priemonės; transporto priemonių ir motorinių transporto priemonių padangos ir kameros; traktoriai; autobusai; transporto priemonės ir motorinės transporto priemonės; lėktuvai; malūnsparniai; sklandytuvai; valtys; gelbėjimo valtys; laivai; antžeminės, oro ir vandens transporto priemonės; antžeminių transporto priemonių varikliai; dviračių, motociklų, mopedų ir motorinių transporto priemonių dalys; valčių ir lėktuvų dalys“,

— 25 klasė: „Vyriški, moteriški ir vaikiški drabužiai, taip pat ir odiniai drabužiai; marškiniai; palaidinės; sijonai; kostiumai; švarkai; kelnės; trumpikės; megztiniai; antkrūtiniai; pižamos; kojinės; sportiniai trikotažo gaminiai; korsetai; petnešos; apatinės kelnaitės; liemenėlės; trumpikės; skrybėlės; šalikai; kaklaraiščiai; lietpalčiai; apsiaustai; paltai; maudymosi kostiumai; šilti treningai; striukės su gobtuvu; slidinėjimo kelnės; diržai; kailiniai; šalikai; pirštinės; chalatai; bendras apavas, taip pat šlepetės, batai, sportiniai batai, ilgaauliai ir sandalai“,

— 37 klasė: „Statybų ir remonto veikla, ypač susijusi su mechanikos ir automobilių sektoriumi“.

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2008 m. sausio 28 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 4/2008.

5 2008 m. balandžio 25 d. *Muadib Beteiligung GmbH* pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnio 1 dalis) pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.

6 Protestas buvo grindžiamas motyvais, nurodytais Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte, 8 straipsnio 4 dalyje ir 8 straipsnio 5 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas, 8 straipsnio 4 dalis ir 8 straipsnio 5 dalis).

7 Protestas buvo grindžiamas, be kita ko, pirma, ankstesniu žodiniu Bendrijos prekių ženklu TVR (toliau – ankstesnis Bendrijos prekių ženklas), įregistruotu 1998 m. balandžio 14 d. Nr. 61283 šioms 12 klasės prekėms žymėti: „automobiliai ir jų dalys“, ir, antra, ankstesniu žodiniu prekių ženklu TVR, įregistruotu Jungtinėje Karalystėje 2004 m. vasario 27 d. Nr. 2343460 9, 11, 25 ir 41 prekėms ir paslaugoms žymėti (toliau – ankstesnis JK prekių ženklas).

8 Įstojusiai į bylą šaliai pateikus prašymą, kad *Muadib Beteiligung* pateiktų ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis, pastaroji bendrovė pateikė kelis dokumentus kaip įrodymus, kuriuos patvirtino bendrovės *Marks & Clerk* advokatė prekių ženklų klausimais ir teisėta *Muadib Beteiligung* atstovė per protesto procedūrą H.

9 2010 m. rugsėjo 21 d. sprendimu Protestų skyrius iš dalies patenkino ir iš dalies atmetė protestą. Pirma, Protestų skyrius protestą tenkino, nusprendęs, kad *Muadib Beteiligung* pateikė ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymą, kiek tai susiję su 12 klasės „sportinėmis transporto priemonėmis ir jų dalimis“. Antra, atsižvelgęs į šias prekes ir į ankstesniu JK prekių ženklu žymimas prekes ir paslaugas, Protestų skyrius padarė išvadą, kad yra galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, kiek tai susiję su 12, 25 ir 37 klasių prekėmis ir paslaugomis, išskyrus šias 12 klasės prekes: „sunkvežimiai“, „traktoriai“, „autobusai“, „mopedai“, „dviračiai“, „triratės transporto priemonės“, „lėktuvai“, „malūnsparniai“, „sklandytuvai“, „valtys“, „gelbėjimo valtys“, „laivai“, „oro ir vandens transporto priemonės“, „dviračių, mopedų dalys“, „valčių ir lėktuvų dalys“. Trečia, Protestų skyrius atmetė protesto pagrindus, susijusius atitinkamai su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi ir 8 straipsnio 5 dalimi. Ketvirta, jis atmetė Bendrijos prekių ženklo paraišką dėl „minėtų prekių ir paslaugų“ ir ją tenkino dėl „likusių 12 klasės prekių“.

10 2011 m. balandžio 14 d. įstojusi į bylą šalis, vadovaudamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė apeliaciją VRDT dėl Protestų skyriaus sprendimo, kiek juo atmesta registracijos paraiška.

11 2011 m. balandžio 17 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punktu, pateikė VRDT prašymą dėl Bendrijos prekių ženklo registracijos panaikinimo dėl visų šiuo prekių ženklu žymimų 12 klasės prekių.

12 2011 m. gegužės 25 d. įstojusi į bylą šalis paprašė sustabdyti Protestų skyriuje vykstančią protesto procedūrą, kol bus priimtas sprendimas dėl prašymo dėl prekių ženklo registracijos panaikinimo.

13 2011 m. liepos 15 d. *Muadib Beteiligung* pateikė pastabas dėl ieškinio ir dėl prašymo sustabdyti procedūrą, kuriam ji prieštaravo.

14 2011 m. spalio 26 d. Apeliacinė taryba nusprendė sustabdyti protesto procedūrą, kol bus priimtas sprendimas dėl prašymo dėl prekių ženklo registracijos panaikinimo.

15 2012 m. gegužės 8 d. sprendimu Anuliavimo skyrius atmetė prašymą dėl prekių ženklo registracijos panaikinimo, remdamasis tuo, kad *Muadib Beteiligung* pateikė įrodymą, kad laikotarpiu nuo 2006 m. gegužės 17 d. iki 2011 m. gegužės 16 d. ankstesnis Bendrijos prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų.

16 2012 m. liepos 13 d. įstojusi į bylą šalis dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo pateikė apeliaciją.

17 2012 m. spalio 9 d. sprendimu Apeliacinė taryba atmetė apeliaciją kaip nepriimtiną dėl to, kad ji pateikta pavėluotai.

18 2013 m. kovo 1 d. VRDT šalims pranešė, kad protesto procedūros sustabdymas baigėsi ir ji tęsiama.

19 2013 m. gegužės 14 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) – apie jį *Muadib Beteiligung* pranešta 2013 m. gegužės 23 d. – VRDT antroji apeliacinė taryba tenkino visą apeliaciją, panaikino Protestų skyriaus sprendimą ir atmetė visą protestą. Grįsdama sprendimą Apeliacinė taryba iš esmės nurodė, kad, pirma, dėl laikotarpio nuo 2003 m. sausio 28 d. iki 2008 m. sausio 27 d. *Muadib Beteiligung* nepateikė nei ankstesnio Bendrijos prekių ženklo (ginčijamo sprendimo 16–31 punktai), nei ankstesnio JK prekių ženklo (ginčijamo sprendimo 32 punktas) naudojimo iš tikrųjų įrodymo ir, antra, protestas turi būti atmestas, kiek jis pagrįstas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi (ginčijamo sprendimo 33–39 punktai).

20 Įvykdžius kelis perleidimo sandorius ieškovė *TVR Automotive Ltd* įgijo nuosavybės teisę į *Muadib Beteiligung* iki tol priklausiusius ankstesnius Bendrijos ir JK prekių ženklus. 2013 m. rugpjūčio 1 d. VRDT ir *United Kingdom Intellectual Property Office* (Jungtinės Karalystės intelektinės nuosavybės biuras) duomenų bazėse ieškovė buvo nurodyta kaip ankstesnių Bendrijos ir JK prekių ženklų savininkė.

Šalių reikalavimai

21 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— atmesti įstojusios į bylą šalies apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo,

— priteisti iš VRDT ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

22 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek juo Apeliacinė taryba atmetė protestą dėl ankstesnio JK prekių ženklo nenaudojimo,

— atmesti likusią ieškinio dalį.

23 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį ir patvirtinti ginčijamą sprendimą,

— leisti įregistruoti prašomą įregistruoti prekių ženklą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas per procedūras VRDT.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

Dėl ieškinio pareiškimo termino

24 Pirmiausia reikia atmesti įstojusios į bylą šalies argumentą, jog šis ieškinys pateiktas per vėlai.

25 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad šioje byloje, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 5 dalimi, aiškinama kartu su Bendrojo Teismo procedūros reglamento 58 straipsnio 1 dalies a ir b punktais, apie ginčijamą sprendimą *Muadib Beteiligung* pranešus 2013 m. gegužės 23 d., dviejų mėnesių ieškinio pareiškimo terminas, pratęstas Procedūros reglamento 60 straipsnyje numatytu papildomu 10 dienų fiksuotu terminu dėl nuotolių, kuris, kitaip, nei teigia įstojusi į bylą šalis, taikomas bet kuriam ieškovui, neatsižvelgiant į jo gyvenamąją vietą, baigėsi 2013 m. rugpjūčio 2 d. Vadinasi, 2013 m. rugpjūčio 2 d. telefaksu pateiktas ieškinys, kurio originalas paštu atsiųstas 2013 m. rugpjūčio 5 d., buvo pareikštas per minėtą terminą.

Dėl ieškovės teisės pareikšti ieškinį

26 Kadangi įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės teisę pareikšti ieškinį, nes ji neįrodė, kad yra ankstesnių prekių ženklų savininkė, reikia pažymėti, kad ieškovė pateikė, viena, 2013 m. rugpjūčio 1 d. išrašus iš VRDT duomenų bazės, kur ji nurodyta kaip ankstesnio prekių ženklo savininkė, ir, antra, tos pačios dienos išrašus iš analogiškos *United Kingdom Intellectual Property Office* duomenų bazės, kur ji nurodyta kaip ankstesnio JK prekių ženklo savininkė ir pažymėti šio prekių ženklo savininkų pasikeitimai 2011 m. spalio 17 d. ir 2013 m. gegužės 3 d., kai dėl teisių perėmimo *Muadib Beteiligung* turtas perleistas *TVR GmbH*, o vėliau – ieškovei.

27 Kadangi įstojusi į bylą šalis šį turto perleidimą ginčija neapibrėžtai ir nepateikusi pagrindžiamųjų duomenų, tai negali paneigti nurodytų dokumentų įrodomosios galios.

28 Šiuo klausimu įstojusios į bylą šalies teiginys, jog kaip „Italijos dukterinė įmonė“ būtent ji buvo tikroji buvusios Jungtinėje Karalystėje įsteigtos patronuojančiosios bendrovės *TVR Engineering Ltd* teisių perėmėja, negali būti patvirtintas. Iš tiesų dokumentuose, kuriuos pateikė įstojusi į bylą šalis šiam teiginiui pagrįsti, tik nurodyta, kad minėta patronuojančioji bendrovė turėjo tik 24 % šios dukterinės įmonės kapitalo, ir iš jų nematyti jokio teisių perėmimo tarp šių įmonių arba jų partnerystės, kuria šiai dukterinei įmonei būtų suteikta išimtinė teisė eksploatuoti sportines transporto priemones, pažymėtas prekių ženklu TVR.

29 Šiomis aplinkybėmis įstojusios į bylą šalies argumentas, jog ieškovė nepagrindė savo teisės pareikšti ieškinį, nes ji nėra ankstesnių prekių ženklų savininkė, turi būti atmestas.

30 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinys yra priimtinas.

Dėl esmės

31 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus, pirma, dėl Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimo ir, antra, dėl galutinio teismo sprendimo arba *non bis in idem* principų, posakio *venire contra factum proprium* nepaisymo ir dėl Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalies, aiškinamos kartu su to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalimi, pažeidimo.

Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo

32 Kaip pirmąjį pagrindą ieškovė nurodo Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimą, nes Apeliacinė taryba atmetė ankstesniu JK prekių ženklu grindžiamą protestą dėl jo nenaudojimo, nors nebuvo prašoma pateikti jo naudojimo iš tikrųjų įrodymo, ir, beje, tai negalėjo būti padaryta. VRDT pritaria ieškovės argumentams ir taip pat prašo pritarti pirmajam pagrindui. Įstojusi į bylą šalis mano, jog išvadą, kad ieškovės prekių ženklas nebuvo naudojamas, Apeliacinė taryba padarė neatsižvelgdama į ankstesnį JK prekių ženklą. Ginčijamame sprendime tiesiog įvertinta, kad Bendrijos prekių ženklas nebuvo naudojamas iš tikrųjų, ir tik analizės pabaigoje paminėtas ankstesnis JK prekių ženklas ir jam pritaikyta ši analizė. Be to, net jeigu dėl pastarojo prekių ženklo penkerių metų laikotarpis pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį dar nebuvo pasibaigęs, pateikti įrodymai aiškiai įrodo ieškovės ketinimą šio prekių ženklo nenaudoti ir jos neveiklumą.

33 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 32 punkte Apeliacinė taryba iš tiesų nusprendė atmesti ankstesniu JK prekių ženklu grindžiamą protestą dėl nepakankamo jo naudojimo, remdamasi *mutatis mutandis* jos atliktu įrodymų, kurie pateikti siekiant pagrįsti ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimą, vertinimu (ginčijamo sprendimo 25–31 punktai). Tačiau, kaip teisingai nurodo ieškovė ir VRDT, per procedūrą VRDT įstojusi į bylą šalis neprašė pateikti ankstesnio JK prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymo ir negalėjo to padaryti priimtinu būdu (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 30 d. Nutarties *Wohlfahrt / VRDT*, C-357/12 P, EU:C:2013:356, 30 ir 31 punktus). Iš tiesų, kadangi ankstesnis JK prekių ženklas įregistruotas 2004 m. vasario 27 d., Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalyse, aiškinamose kartu su to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalimi, numatytas penkerių metų terminas Bendrijos prekių ženklo paraiškos paskelbimo dieną – 2008 m. sausio 28 d. – dar nebuvo pasibaigęs. Todėl savo spendime Protestų skyrius teisingai vertino tik ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymą.

34 Vadinasi, Apeliacinė taryba negalėjo nuspręsti atmesti protestą remdamasi galimu nepakankamu ankstesnio JK prekių ženklo naudojimu.

35 Todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

Dėl antrojo (ieškinio) pagrindo

36 Nurodydama antrąjį pagrindą ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą nepaisius galutinio teismo sprendimo *arba non bis in idem* principų, posakio *venire contra factum proprium* ir Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalies, aiškinamos kartu su to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalimi. Pirma, Anuliavimo skyriaus sprendimu jau buvo galutinai jos naudai išspręstas klausimas dėl ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų laikotarpiu nuo 2006 m. gegužės mėn. iki 2011 m. gegužės mėn., bent jau laikotarpiu nuo 2006 m. gegužės mėn. iki 2008 m. sausio mėn. Taigi, Apeliacinė taryba negalėjo iš naujo vertinti tų pačių įrodymų ir privalėjo atmesti kaip nepriimtiną įstojusios į bylą šalies prašymą pateikti naudojimo įrodymą. Antra, Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad minėtas prekių ženklas nebuvo naudotas iš tikrųjų atitinkamoms prekėms penkerius metus iki Bendrijos prekių ženklo paraiškos paskelbimo.

37 VRDT ir įstojusi į bylą šalis nesutinka su tuo, kad galutinio teismo sprendimo arba *non bis in idem* principai ir posakis *venire contra factum proprium* taikytini per administracinę procedūrą VRDT. Jos abi taip pat ginčija ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymo buvimą, nes tam pateikta nepakankamai įrodymų. Pasibaigus bankroto procedūrai, šį prekių ženklą eksploatuojančios bendrovės veikla nutrūko, paskutinės šios bendrovės sąskaitos pateiktos 2004 m., o jos gamykla uždaryta 2007 m. Šią gamyklą jau norėta uždaryti 2004 m., tačiau vienas investuotojas iš Rusijos ją išpirko. Ieškovė neįrodė nei kad minėtu laikotarpiu TVR transporto priemonių tikrai buvo rinkoje, nei kad jos iš tikrųjų buvo parduotos. Neaiškus ir nepatikimas teiginys, jog 2006 m. gamyba sulėtėjo iki 2 arba 3 transporto priemonių per savaitę, yra nepakankamas. Be to, nors nustatytas dalyvavimas

automobilių salonuose ir yra buvimo rinkoje rodiklis, tai, kad juose buvo pristatyti prototipai, kaip antai *TVR Sagaris* prototipas 2004 m. Birmingamo (Jungtinė Karalystė) automobilių salone, dar nereiškia, kad atitinkama transporto priemonė pradėta gaminti arba parduota po šių įvykių. Pateikta reklaminė medžiaga ir spaudos pranešimai taip pat neįrodo nei to, kad per atitinkamą laikotarpį nagrinėjami modeliai tikrai buvo parduoti, nei to, kad tikrai būta rinkos dalies. Vis dėlto ieškovė būtų galėjusi pateikti įtikinamų ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo įrodymų, kaip antai atitinkamos bendrovės sąskaitų, pardavimų skaičių, sąskaitų faktūrų ar kitų reikšmingų finansinių įrodymų.

38 Kalbant apie pirmąją antrojo pagrindo dalį, susijusią su galutinio teismo sprendimo arba *non bis in idem* principų ir posakio *venire contra factum proprium* nepaisymu, reikia priminti nusistovėjusią teismo praktiką, pagal kurią pripažįstama, jog galutinio sprendimo galios principas, pagal kurį reikalaujama, kad nebūtų ginčijamas teismo sprendimo galutinis pobūdis, netaikomas, kalbant apie santykį tarp galutinio sprendimo dėl protesto ir prašymo pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad, pirma, VRDT vykstančios procedūros yra administracinės, o ne teisminės ir, antra, reikšmingose Reglamento Nr. 207/2009 nuostatose, t. y. 53 straipsnio 4 dalyje ir 100 straipsnio 2 dalyje, šiuo klausimu nenumatyta jokia taisyklė (2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Ferrero / VRDT – Tirol Milch (TiMi KiNDERJOGHURT)*, T-140/08, Rink., EU:T:2009:400, 34 punktas; 2011 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *mPAY24 / VRDT – Ultra (MPAY24)*, T-275/10, EU:T:2011:683, 15 punktas ir 2014 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Tegometall International / VRDT – Irega (MEGO)*, T-11/13, EU:T:2014:803, 12 punktas). Kaip nurodo VRDT, tas pats galioja ir atvirkštinėje situacijoje, susijusioje su santykiu tarp procedūros, kurią vykdant priimamas galutinis sprendimas dėl prekių ženklo registracijos panaikinimo ar jos pripažinimo negaliojančia, ir protesto procedūros. Vis dėlto VRDT negali visiškai neatsižvelgti į galutiniame sprendime dėl prekių ženklo registracijos panaikinimo ar jos pripažinimo negaliojančia padarytas išvadas, kai reikia priimti sprendimą dėl protesto, susijusio su tomis pačiomis šalimis, tuo pačiu dalyku ir grindžiamo tais pačiais motyvais, kaip šioje byloje – Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymu, su sąlyga, kad šių išvadų ar išspręstų klausimų nekeičia naujos faktinės aplinkybės, nauji įrodymai ar nauji motyvai. Iš tiesų, šis tvirtinimas tėra konkreti išraiška teismo praktikos, pagal kurią ankstesni VRDT sprendimai yra elementas, į kurį galima atsižvelgti vertinant, ar žymuo gali būti įregistruotas (šiuo klausimu pagal analogiją žr. minėtų sprendimų *TiMi KiNDERJOGHURT*, EU:T:2009:400, 35 punktą ir *MPAY24*, EU:T:2011:683, 17 punktą).

39 Vadinasi, šioje byloje Apeliacinė taryba neprivalėjo tiksliai vadovautis Anuliavimo skyriaus sprendime pateiktais motyvais ir išvadomis. Priešingu atveju kiltų pavojus skirtingų teisių gynimo priemonių – pirma, protesto dėl Bendrijos prekių ženklo ir, antra, registruoto Bendrijos prekių ženklo registracijos panaikinimo ar jos pripažinimo negaliojančia – veiksmingumui, nors pagal Reglamentą Nr. 207/2009 jomis galima pasinaudoti paeiliui arba vienu metu (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 38 punkte minėtų sprendimų *TiMi KiNDERJOGHURT*, EU:T:2009:400, 36 punktą ir *MPAY24*, EU:T:2011:683, 18 punktą). Šį vertinimą patvirtina tai, kad atsižvelgiant į Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį ir 57 straipsnio 2 dalį, nelygu prašymo panaikinti registraciją ar pripažinti ją negaliojančia data arba registracijos paskelbimo data, penkerių metų laikotarpiai, už kuriuos prašoma pateikti prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymą, gali skirtis. Šioje byloje, kaip tai pripažįsta ieškovė, šie laikotarpiai tęsėsi nuo 2003 m. sausio mėn. iki 2008 m. sausio mėn., kiek tai susiję su protesto procedūra, ir nuo 2006 m. gegužės mėn. iki 2011 m. gegužės mėn., kiek tai susiję su registracijos panaikinimo procedūra, vadinasi, šių dviejų procedūrų dalykai nebuvo visiškai tapatūs.

40 Todėl ieškovė neturi pagrindo tvirtinti, kad Anuliavimo skyriaus sprendimu buvo galutinai jos naudai išspręstas klausimas dėl ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų laikotarpiu nuo 2006 m. gegužės mėn. iki 2011 m. gegužės mėn. arba bent jau nuo 2006 m. gegužės mėn. iki 2008 m. sausio mėn.

41 Ankstesnis vertinimas *mutatis mutandis* galioja tiek principui *non bis in idem*, kuris taikomas tik sankcijoms, ypač baudžiamosioms siaurąja prasme arba konkurencijos srityje (šiuo klausimu žr. 2007 m. gegužės 10 d. Sprendimo *SGL Carbon / Komisija*, C-328/05 P, Rink., EU:C:2007:277,

24–30 punktus; 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Beneo-Orafti*, C-150/10, Rink., EU:C:2011:507, 68–70 punktus ir 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, Rink., EU:C:2012:72, 94 punktą), tiek posakiui *venire contra factum proprium* (šiuo klausimu žr. 38 punkte minėto Sprendimo *TiMi KiNDERJOGHURT*, EU:T:2009:400, 36 punktą). Šiuo atžvilgiu ieškovė veltui remiasi Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 4 dalimi, kurioje kalbama tik apie prašymų pripažinti registraciją negaliojančia ar priešieškinių teisių pažeidimo byloje pakartotinio pateikimo atvejus.

42 Todėl antrojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

43 Kalbant apie antrą antrojo pagrindo dalį reikia priminti, kad ieškovė tvirtina pateikusi ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymą, kiek tai susiję su prekėmis, kurioms jis įregistruotas ir kurioms Protestų skyrius tokį naudojimą pripažino, už penkerių metų laikotarpį iki Bendrijos prekių ženklo paraiškos paskelbimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį, aiškinamą kartu su to paties reglamento 15 straipsniu ir 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeisto 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4), 22 taisyklės 3 dalimi, pagal kurią naudojimo įrodymas turi apimti duomenis apie „[ankstesnio prekių ženklo] naudojimo vietą, laiką, apimtį bei pobūdį“.

44 Šiuo klausimu iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad prekių ženklas „iš tikrųjų naudojamas“ tuomet, kai atlieka savo pagrindinę funkciją – užtikrina prekių ar paslaugų, kurioms jis registruotas, kilmės tapatybę, kad būtų sukurta ar išsaugota šių prekių ir paslaugų realizavimo rinka, išskyrus simbolinį prekių ženklo naudojimą, kurio vienintelis tikslas išsaugoti prekių ženklo suteikiamas teises. Nustatant, ar prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia atsižvelgti į visus faktus ir aplinkybes, galinčius patvirtinti jo komercinio naudojimo prekyboje realumą, ypač į tam tikrame ekonomikos sektoriuje pagrįsta laikomą praktiką siekiant išlaikyti ar sukurti rinkos dalį prekių ženklo saugomoms prekėms ar paslaugoms, šių prekių ar paslaugų pobūdį, rinkos ypatybes, prekių ženklo naudojimo mastą ir dažnumą (2006 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Sunrider / VRDT*, C-416/04 P, Rink., EU:C:2006:310, 70 punktas; 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Leno Merken*, C-149/11, Rink., EU:C:2012:816, 29 punktas ir 2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *Reber Holding / VRDT*, C-141/13 P, EU:C:2014:2089, 29 punktas). Vis dėlto ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų analizė negali apimti vien konstatavimo, kad šis prekių ženklas naudojamas prekyboje, nes jis turi būti dar ir naudojamas iš tikrųjų, kaip numatyta Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalyje. Be kita ko, pripažinimas, kad prekių ženklas „naudojamas iš tikrųjų“, priklauso nuo atitinkamos prekės arba paslaugos savybių atitinkamoje rinkoje. Todėl ne bet koks žinomas komercinis naudojimas gali būti automatiškai pripažintas atitinkamo prekių ženklo naudojimu iš tikrųjų (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Reber Holding / VRDT*, EU:C:2014:2089, 32 punktą).

45 Teismo praktikoje taip pat pripažinta, kad iš Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių, aiškinamų atsižvelgiant į to paties reglamento 10 konstatuojamąją dalį ir Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 3 dalį, matyti, jog reikalavimo, kad ankstesnis prekių ženklas, norint juo grįsti protestą dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos, būtų iš tikrųjų naudojamas, *ratio legis* yra sumažinti ginčų dėl dviejų prekių ženklų tikimybę, nebent būtų tinkamas ekonominis ankstesnio prekių ženklo nenaudojimo iš tikrųjų pagrindas, išplaukiantis iš faktinės prekių ženklo funkcijos rinkoje. Tačiau minėtomis nuostatomis nesiekiama įvertinti įmonės komercinės sėkmės ar kontroliuoti jos ekonominės strategijos, ar juo labiau – suteikti prekių ženklų apsaugos tik didelės apimties komerciniam prekių ženklų naudojimui (žr. 2004 m. liepos 8 d. *Sprendimo Sunrider / VRDT – Espadafor Caba (VITAFRUIT)*, T-203/02, Rink., EU:T:2004:225, 38 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

46 Kalbant apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo apimtį, reikia atsižvelgti, be kita ko, į, viena, bendrą komercinę prekių ženklo naudojimo apimtį, ir, antra, į laikotarpio, kuriuo prekių ženklas buvo naudojamas, trukmę ir naudojimo dažnumą. Be to, siekiant konkrečiu atveju nustatyti, ar ankstesnis prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia atlikti visapusį vertinimą, atsižvelgiant į visus nagrinėjamu

atveju svarbius veiksnius. Toks vertinimas reiškia tam tikrą nagrinėjamų veiksnių tarpusavio priklausomybę. Taigi menką minėtu prekių ženklu žymimų prekių pardavimo apimtį gali kompensuoti intensyvus šio ženklo naudojimas ar jo naudojimas nuolat, ir atvirkščiai. Galiausiai, prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų negali būti įrodytas remiantis tikimybėmis ar prielaidomis, bet turi būti paremtas konkrečiais ir objektyviais įrodymais, patvirtinančiais, kad atitinkamoje rinkoje prekių ženklas buvo iš tikrųjų ir pakankamai naudojamas (45 punkte minėto Sprendimo *Sunrider / VRDT – Espadafor Caba (VITAFRUIT)*, Rink., EU:T:2004:225, 41 ir 42 punktai ir Sprendimo *MFE Marienfelde / VRDT – Vétoquinol (HIPOVITON)*, T-334/01, Rink., EU:T:2004:223, 35 ir 36 punktai).

47 Primintina, kad Apeliacinė taryba padarė išvadą, jog neįrodytas ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų laikotarpiu nuo 2003 m. sausio mėn. iki 2008 m. sausio mėn. Iš tiesų, atsižvelgdama į pateiktus įrodymus, ji iš esmės nusprendė, kad: pirma, H parodymus pateikė pati ieškovė, todėl jie nesuteikė jokios nešališkumo ar nepriklausomumo garantijos; antra, 2006 m. *société TVR* padėtis buvo labai nestabili, jos gamykla paskelbta nemokia 2006 m. gruodžio mėn., o paskutinė pagaminta *TVR Cerbera* parduota iš varžytinių nepasiekus 2006 m. nustatytos pardavėjo rezervo kainos (ginčijamo sprendimo 27 punktas); trečia, nepateikta ankstesniu Bendrijos prekių ženklu pažymėtų prekių pardavimo po 2006 m rugpjūčio mėn. įrodymų, kaip antai buhalterinių įrašų ir mokesčių institucijoms skirtų deklaracijų, o dalyvavimo automobilių salonuose 2007 ir 2008 m., pardavimo kainų paskelbimo 2007 m. ir kritinių straipsnių apie *TVR Sagaris* paskelbimo 2006 gruodžio mėn., 2007 m. liepos mėn. ir 2008 m. liepos 11 d. tam nepakako (ginčijamo sprendimo 28 ir 29 punktai). Kitaip tariant, šie duomenys nesuteikė nei jokios informacijos apie ankstesniu Bendrijos prekių ženklu Jungtinėje Karalystėje ar kitur parduotų prekių apyvartos apimtį, nei įrodymo, jog būta naudojimo, dėl kurio galėjo būti sukurta ar išsaugota šių prekių realizavimo rinka po 2006 m. liepos mėn. (ginčijamo sprendimo 30 punktas).

48 Taip Apeliacinė taryba atmetė priešingus Protestų skyriaus argumentus, susijusius su tuo pačiu laikotarpiu ir tais pačiais įrodymais, kuriais remiantis iš esmės šie įrodymai, kaip visuma, pakankamai patvirtino ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, kiek tai susiję su „sportinėmis transporto priemonėmis ir jų dalimis“, nes juose nurodyta informacija, visų pirma spaudos straipsniuose ir kainų sąrašuose, suteikė pakankamai nuorodų apie šio naudojimo laikotarpį ir vietą, be kita ko, Jungtinėje Karalystėje. Net jeigu ieškovė nepateikė sąskaitų faktūrų ar pardavimų skaičiaus, iš 2006 m. spalio 18 d. BBC straipsnio galima spręsti apie ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo mastą, nes jame paminėta, kad 2006 m. balandžio mėn. užsakymų nuo 12 transporto priemonių per savaitę sumažėjo iki dviejų per savaitę. Protestų skyrius tuo remdamasis padarė išvadą, kad šie dokumentai, vertinami kaip visuma, atitiko minimalų kriterijų, kurio reikalaujama, kad būtų įrodytas ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų atitinkamu laikotarpiu (Protestų skyriaus sprendimo 4 puslapis).

49 Be to, kalbant apie laikotarpį nuo 2006 m. gegužės mėn. iki 2011 m. gegužės mėn., pažymėtina, kad Anuliavimo skyrius konstatavo, jog, net nesant sąskaitų faktūrų ir pardavimų apyvartos įrodymų, buvo kitų dokumentų, pavyzdžiui, spaudos straipsniai (kaip nepriklausomi informacijos šaltiniai), tarifai, transporto priemonių techninės specifikacijos, taip pat ankstesnio Bendrijos prekių ženklo reklama spaudoje ir specializuotuose žurnaluose, kurie, jo nuomone, įrodė, jog minėtas prekių ženklas „pastaraisiais metais“ buvo realiai ir iš tikrųjų komerciškai naudojamas rinkoje (Anuliavimo skyriaus sprendimo 36 ir 37 punktai). Dėl naudojimo apimties pažymėtina, kad nors tiesa, jog katalogai ir spaudos straipsniai nesuteikė informacijos apie faktiškai parduotų prekių kiekį, šiuose kataloguose buvo siūlomas didelis skaičius ankstesniu Bendrijos prekių ženklu pažymėtų transporto priemonių, o šie straipsniai bent jau Jungtinėje Karalystėje buvo prieinami dalį atitinkamo laikotarpio. Taigi apkritai šie įrodymai leidžia daryti išvadą apie tam tikrą šio naudojimo apimtį ir apie tai, kad jis nebuvo vien simbolinis (Anuliavimo skyriaus sprendimo 38 ir 39 punktai), kiek tai susiję su tomis pačiomis prekėmis (Anuliavimo skyriaus sprendimo 42–44 punktai).

50 Šiuo klausimu reikia atmesti ieškovės argumentą, jog Apeliacinė taryba neatsižvelgė į Anuliavimo skyriaus sprendime pateiktą vertinimą, kiek jis susijęs su tais pačiais įrodymais ir kiek sutapo atitinkami reikšmingi laikotarpiai tarp 2006 m. gegužės mėn. ir 2008 m. sausio mėn. Pirma, bendra VRDT pareiga atsižvelgti į ankstesnę savo sprendimų praktiką neturi įtakos jos pareigai išnagrinėti ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų atsižvelgiant į protestą pareiškusios šalies pateiktus įrodymus ir kiekvieno konkretaus atvejo faktines aplinkybes (šiuo klausimu žr. 44 punkte minėto Sprendimo *Reber Holding / VRDT*, EU:C:2014:2089, 46 punktą). Todėl ši pareiga nereiškia, kad šioje byloje Apeliacinė taryba buvo saistoma Anuliavimo skyriaus argumentų arba negalėjo padaryti kitų išvadų dėl ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų buvimo, juo labiau kad šį naudojimą reikėjo įrodyti dėl dviejų skirtingų laikotarpių, net jeigu jie ir sutapo iš dalies. Kita vertus, kaip nurodo VRDT, vien to, kad Apeliacinė taryba laukė panaikinimo procedūros pabaigos, pakanka konstatuoti, kad ji manė esant būtina, prieš pačiai priimant sprendimą, atsižvelgti į Anuliavimo skyriaus sprendimą.

51 Vis dėlto Apeliacinės tarybos vertinimas pagrįstas neteisingu Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalies, aiškinamos atsižvelgiant į to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 3 dalį, supratimu ir neteisingu visų reikšmingų įrodymų įrodomosios galios vertinimu.

52 Dėl naudojimo trukmės jau buvo nuspręsta, kad Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalyje numatytos sankcijos taikomos tik tiems prekių ženklams, kurie penkerius metus iš eilės nebuvo naudojami iš tikrųjų. Todėl tam, kad nebūtų taikomos minėtos sankcijos, pakanka, kad dalį atitinkamo laikotarpio prekių ženklas būtų buvęs naudojamas iš tikrųjų (2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Charlott / VRDT – Charlo (Charlott France Entre Luxe et Tradition)*, T-169/06, EU:T:2007:337, 41 punktas; 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Deichmann-Schuhe / VRDT – Design for Woman (DEITECH)*, T-86/07, EU:T:2008:577, 52 punktas ir 2012 m. kovo 8 d. Sprendimo *Arrieta D. Gross / VRDT – International Biocentric Foundation ir kt. (BIODANZA)*, T-298/10, EU:T:2012:113, 58 punktas). Be to, Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 3 dalyje yra nustatytas naudojimo trukmės kriterijus, tačiau nereikalaujama įrodyti jo nepertraukiamumo penkerių metų laikotarpiu, ir jis atskiriamas, be kita ko, nuo naudojimo apimties ir pobūdžio kriterijų, kurie, tik vertinami kartu, leidžia daryti išvadą dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų. Tik atsižvelgimas į visus Apeliacinei tarybai vertinti pateiktus įrodymus turi leisti nustatyti, ar buvo įrodytas toks naudojimas (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Avery Dennison / VRDT – Dennison-Hesperia (AVERY DENNISON)*, T-200/10, EU:T:2013:467, 85 ir 86 punktus ir nurodytą teismų praktiką).

53 Taigi penkerių metų laikotarpio nustatymas Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalyje ir 15 straipsnio 1 dalyje nereiškia, kad ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymas turi būti pateiktas atskirai dėl kiekvienų į šį terminą patenkančių metų, bet pakanka įrodyti, kad, atsižvelgiant į visus bylai reikšmingus veiksnius, bent jau dalį šio termino šis prekių ženklas buvo naudojamas ne vien simboliškai, o realiai ir siekiant sukurti ar išsaugoti šių prekių ir paslaugų realizavimo rinką. Visų pirma, jeigu būtų priešingai, tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, atsiradus tik laikino pobūdžio finansinių sunkumų, dėl kurių ribotą laiką nebūtų naudojamas ankstesnis prekių ženklas, nors jo savininkas ketintų toliau jį naudoti artimiausiu metu, galėtų pakakti, jis netektų galimybės pareikšti protestą dėl analogiško prekių ženklo registracijos.

54 Šioje byloje, atsižvelgiant į visus ieškovės Protestų skyriui ir Apeliacinei tarybai pateiktus įrodymus, reikia pažymėti, kad ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimas būtent kaip tokio patvirtintas bent jau iki 2006 m.

55 Nors liudytojo parodymų savaime nepakanka tam įrodyti, juose pateikiama nuoroda į kelis reikšmingus dokumentus iš įvairių šaltinių, tarp kurių yra *Wikipedia* interneto svetainė, kurioje aprašoma sportinių transporto priemonių TVR gamintojos *TVR Motors Company Ltd* istorija ir pateikiamas sąrašas iki 2006 m. gamintų modelių, įskaitant *TVR Tuscan* ir *Sagaris*, du straipsniai apie TVR gamintoją,

2006 m. spalio 18 d. ir 2007 m. vasario 22 d. paskelbti BBC interneto svetainėje, straipsniai apie modelius *TVR 350C* ir *TVR Sagaris*, pasirodę specializuotuose žurnaluose 2003 m. birželio mėn., 2005 m. balandžio mėn., 2006 m. gruodžio mėn. ir 2008 m. liepos mėn., katalogai, kuriuose atitinkamai pristatyti modeliai *TVR Tuscan* (gamintas 1999–2006 m.) ir *TVR Sagaris* (gamintas 2004–2006 m.), ir katalogas, kuriame pateiktos *TVR Tuscan* techninės specifikacijos ir pardavimo Jungtinėje Karalystėje kainos.

56 Taigi šio sprendimo 55 punkte minėti dokumentai įrodo, kad ankstesnis Bendrijos prekių ženklas buvo naudojamas sportinėms transporto priemonėms TVR bent jau nuo 2003 m. sausio mėn. iki 2006 m. gruodžio mėn., t. y. didelę penkerių metų laikotarpio, pasibaigusio 2008 m., dalį, o šio fakto neginčija nei VRDT, nei įstojusi į bylą šalis.

57 Kalbant apie šio naudojimo vietą, laiką, apimtį ir pobūdį, reikia pažymėti, kad nagrinėjama rinka susijusi su aukščiausios kokybės sportinių transporto priemonių, kurių techninės specifikacijos nepritaikytos kasdienėms ir įprastinėms eismo sąlygoms ir kurių pardavimo kaina viršija daugumos privačių transporto priemonių kainą, gamyba ir pardavimu. Tačiau visuotinai žinoma, kad šiai rinkai būdinga santykinai nedidelė paklausa, gamyba pagal specialų užsakymą ir ribotos apimties transporto priemonių pardavimas, kaip tai patvirtina 2006 m. spalio 18 d. BBC straipsnis (žr. 27 punktą ginčijamo sprendimo). Todėl apskaitos dokumentų, iš kurių būtų matyti pardavimo apyvarta, ir sąskaitų faktūrų pateikimas neatrodo būtinas ginčijamo prekių ženklo naudojimui iš tikrųjų įrodyti. Kita vertus, iš dokumentų, pridėtų prie bylos medžiagos (žr. šio sprendimo 55 punktą), tarp kurių yra keli internete paskelbti straipsniai ir katalogai, matyti, kad TVR modeliais prekiauta 2003–2006 m. bent jau Jungtinėje Karalystėje, o teritoriniu požiūriu to pakanka (šiuo klausimu žr. 44 punkte minėto Sprendimo *Leno Merken*, EU:C:2012:816, 50 ir 54 punktus) ir tai rodo ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo šiuo laikotarpiu pobūdį ir tam tikrą apimtį. Be to, 2007 m. ir 2008 m. publikacijos parodo, kad dėl šio prekių ženklo viešai diskutuota, kalbant apie modelio *TVR Sagaris* gamybos ir pardavimo atnaujinimo perspektyvą (taip pat žr. ginčijamo sprendimo 28 ir 29 punktus *in fine*).

58 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, priešingai, nei pažymėjo Apeliacinė taryba ir teigia VRDT ir įstojusi į bylą šalis, negalima konstatuoti, kad nagrinėjamu laikotarpiu ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimas buvo tik simbolinis ir kad šis prekių ženklas nebuvo naudojamas siekiant sukurti ar išsaugoti sportinių transporto priemonių TVR realizavimo rinką. Tai, kad 2006 m. šių transporto priemonių gamyba ir pardavimas sumažėjo, o 2006 m. pabaigoje jų gamyba nutraukta dėl Jungtinėje Karalystėje esančios gamyklos nemokumo, nėra pakankamas pagrindas daryti priešingą išvadą, atsižvelgiant į šio prekių ženklo savininko bandymus, apie kuriuos žinoma, atnaujinti sportinių transporto priemonių TVR gamybą ir savo komercinę veiklą 2007 m. ir 2008 m. Todėl reikia atmesti ir ginčijamo sprendimo 29 punkte išdėstytą Apeliacinės tarybos teiginį, jog finansiniai sunkumai, turėję įtakos ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimui, sukėlė abejonių dėl jo naudojimo po 2006 m., nes šiuo teiginiu neatsižvelgiama į tai, jog pakanka, kad prekių ženklas buvo naudotas iš tikrųjų bent dalį penkerių metų laikotarpio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį ir 15 straipsnio 1 dalį (žr. šio sprendimo 52 ir 53 punktus). Galiausiai reikia priminti, kad teismo praktikoje pripažinta, jog minėtomis nuostatomis nesiekiama įvertinti įmonės komercinės sėkmės ar kontroliuoti jos ekonominės strategijos, ar juo labiau – suteikti prekių ženklų apsaugos tik didelės apimties komerciniam prekių ženklų naudojimui (žr. šio sprendimo 45 punktą).

59 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Apeliacinė taryba klaidingai atmetė protestą remdamasi tuo, kad protestą pareiškusi šalis pakankamai neįrodė ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų.

60 Todėl reikia pritarti ir antrojo ieškinio pagrindo antrai daliai.

61 Kadangi pritarta pirmajam pagrindui ir antrojo pagrindo antrajai daliai, reikia panaikinti visą ginčijamą sprendimą.

62 Kiek tai susiję su antruoju ieškovės reikalavimu, kuriuo ji Bendrojo Teismo prašo atmesti įstojusios į bylą šalies apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, reikia priminti, kad Bendrajam Teismui pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalį pripažįstama kompetencija keisti sprendimus nesuteikia jam teisės pakeisti Apeliacinės tarybos vertinimo savuoju ir juo labiau vertinti klausimų, dėl kurių Apeliacinė taryba dar nepareiškė nuomonės. Dėl šios priežasties sprendimų pakeitimo kompetencija turi būti naudojamasi iš esmės tik tais atvejais, kai patikrinęs Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą Bendrasis Teismas, remdamasis nustatytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, gali nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba (2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, Rink., EU:C:2011:452, 72 punktas).

63 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad ginčijamą sprendimą Apeliacinė taryba grindė vienintele aplinkybe, jog neįrodytas ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų, ir nevertino galimybės supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Taigi toks vertinimas nebuvo ginčo Bendrajame Teisme dalykas. Tokiomis aplinkybėmis jis neturi, naudodamasis savo kompetencija keisti sprendimus, vertinti galimybės supainioti, todėl antrasis ieškovės reikalavimas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

64 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

65 Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2013 m. gegužės 14 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 823/2011-2), susijusį su protesto procedūra tarp *Muadib Beteiligung GmbH* ir *TVR Italia Srl.***

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Priteisti iš VRDT ir *TVR Italia Srl* bylinėjimosi išlaidas.**

Prek Labucka Kreuschitz

Paskelbta 2015 m. liepos 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.